

Яхъ, разбѣди са, мило л., стани погледай,
 Птички-тѣ пѣи-ж-тѣ, с. п., мене испрашатъ.
 Яхъ, излѣзъ, излѣзъ, м. л., да нота види-ж,
 Даръ не съмъ тръгналъ, с. п., напѣть да идъ.
 Яхъ, излѣзъ, излѣзъ, м. л. каръ на прозорци,
 Охъ конче щѣ минъ, с. п., тамъ да та свари-ж.
 На твоа погледъ, м. л., да са угледамъ,
 И въ сърдце-то си, с. п., да та зарабисамъ.
 Ще ли ма помнишъ, м. л., като заминъ,
 Ще ли ма жалешъ, с. п., ако загинъ.
 Язъ тебъ щѣ мысли-ж, м. л., гдѣ-то да еждъ,
 И все за тебе, с. п., сълзы щѣ рони-ж.
 Въ зоры катъ станешъ, м. л., росъ-тѣ гледай,
 И мой-тѣ сълзы, с. п., въ ней-ж различи.
 Вечеръ катъ мръкни, м. л., мѣсца гледай,
 Тамъ да са срещатъ, с. п., наш-тѣ погледи.
 Въ сълзы та моли-ж, мило либе, и та за-
 клебамъ,
 Не ма забравай, сладко пиле, не ма оставай.
